

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Пловдив, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б.Стоянова
в присъствието на прокурора Д.Махмудиев.
като разглежда докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20225000600265 по описа за 2022 година

Производство по реда на Глава 21 НПК.

С Присъда № 260002/02.02.2022 г. по НОХД № 1516/2020 г. на Пловдивския окръжен съд подсъдимият Г. Н. А. е признат за ВИНОВЕН, както следва:

В това, че на 11.12.2019г. в гр. П., при условията на опасен рецидив, след като е бил осъждан 2 пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл.66 от НК, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество - хероин с нето тегло 8,29 г и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 39 тегловни процента, на стойност от 746.10 лв., съгласно ПМС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, поради което и на основание чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „б“, вр. чл.55, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е ОСЪДЕН на ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и ГЛОБА в размер на 10 000 лева,

като е признат за НЕВИНЕН за това на същата дата и място да е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество - психоактивно вещество, спадащо към групата на синтетичните канабиноиди, а именно веществото ****, представляващо аналог на високорисково наркотично вещество Метил 2-{[1-(5-флуоропентил)-1Н-индазол-3-ил]формамидо}-3,3-иметилбутаноат, познато под синонима * със съдържание на активен компонент Метил 2-[1-(4-флуоробутил)-1Н-индазол-3,3-карбоксамидо]- 3,3-диметилбутаноат с нето тегло 1167,60 г на стойност 7005.60 лв., поради което и на основание чл.304 от НПК е ОПРАВДАН по първоначално повдигнатото му в тази част обвинение.

За това, че на 11.12.2019 г. в гр. П. е държал боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, а именно - 2 броя стандартни ловни патрони марка „В.“; 7 броя стандартни ловни патрони марка „**“ и 1 брой стандартен ловен патрон марка „Т.“, без да е имал за това надлежно разрешение по смисъла на чл.50, ал.1, чл.50 ал.2 и ал.3 от ЗОБВВПИ, поради което и на основание чл.339, ал.1, вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК е ОСЪДЕН на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

За това, че на 11.12.2019 г. в гр. П. в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на МПС без съответното свидетелство за управление, а именно с НП № ****/11.06.2018 г. на началник сектор „Пътна полиция“ гр. П., влязло в законна сила на 22.10.2019 г., е извършил такова деяние - управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „Ц.“ с рег. № *** без съответното свидетелство за управление на МПС, поради което и на основание чл. 343в, ал.2, вр.чл.55, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е ОСЪДЕН на ЕДИНАДЕСЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и ГЛОБА в размер на 400 лева.

На основание чл.23, ал.1 от НК на подсъдимия е НАЛОЖЕНО едно общо, най-тежко наказание от ТРИ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл.23, ал.3 от НК е ПРИСЪЕДИНЕНО ИЗЦЯЛО към така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода и наказанието ГЛОБА в размер на 10 000 лева, наложено на подсъдимия за престъплението по чл. 354а, ал.2, т.4 от НК.

На основание чл.57, ал.1, т.2, б.,б“ от ЗИНЗС е ОПРЕДЕЛЕН първоначален СТРОГ режим на изтърпяване на наложеното на подс. Г. Н. А.

общо, най-тежко наказание лишаване от свобода от три години лишаване от свобода.

На основание чл.59, ал.2 вр. с ал.1, т.1 от НК е ПРИСПАДНАТО от наложеното наказание времето, през което подсъдимият Г. Н. А. е бил задържан по ЗМВР и НПК, считано от 11.12.2019 г. до 07.08.2020 г., като един ден задържане се зачита за един ден лишаване от свобода.

Със същата присъда подс. Г. Н. А. е бил признат за НЕВИНЕН, както следва:

В това, на 11.12.2019 г. в гр. П. противозаконно да е пречил на орган на властта - полицейски служители в група 03 „Наркотици“ при сектор „Криминална полиция“ при 06 РУ на ОД на МВР гр. П., а именно - старши инспектор М.К.А., началник на група, инспектор С.Х.А., разузнавач, младши експерт Т.Г.Н., младши разузнавач и М.Г.К., младши разузнавач да изпълнят задълженията си, свързани с контрол върху трафик на наркотични вещества, аналози или прекурсори по отношение на Г. Н. А., в качеството му на водач на МПС - лек автомобил марка „М.“ модел „Ц.“ с рег. № *** [\[1\]](#), да извършат проверка за установяване на самоличността му по чл.70, ал.1, т.1 от ЗМВР и да изпълнят задължението си по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като не спрял на подаден светлинен сигнал за спиране, както и отправените му с конклюдентни действия разпореждания да спре на място, поради което и на основание чл.304 от НПК е ОПРАВДАН по така повдигнатото му обвинение по чл.270, ал.2, вр. ал.1 от НК.

В това, в периода 01 - 08. 12. 2019 г. в гр. П., при условията на опасен рецидив, след като е бил осъждан 2 или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, без надлежно разрешително да е разпространил на М.Ф.К. от с. гр. високорисково наркотично вещество - хероин с нето тегло 19,38 г и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 14,2 тегловни процента, на стойност от 969 лв., съгласно ПМС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, поради което и на основание чл.304 от НПК е ОПРАВДАН по повдигнатото му обвинение по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „б“ от НК.

Съдът се е произнесъл и по въпроса за веществените доказателства,

като е постановил след влизане на присъда в сила, съответно:

- на основание чл.354а, ал.6 от НК е ОТНЕТ в полза на държавата предмета на престъплението по чл.354а, ал.2 от НК – 1 бр. прозрачен полиетиленов плик, съдържащ 1165,08 г от веществото Метил 2-{[1-(5-флуоропентил)-1Н-индазол-3-ил]формамидо}-3,3-иметилбутаноат, синоним * и 8,13 гр. хероин, предадени на съхранение в Агенция „М.“, ЦМУ, отдел „МРР-НОП“, които ДА СЕ УНИЩОЖАТ по предвидения в закона ред.

- 1 бр. бяла туба, с червена капачка с течност и етикет „Т.“ със сини букви, 1 бр. полиетиленов плик, с найлонови торбички с надпис „3л/2кг“, 1 бр. пластмасово шише, със синя капачка с надпис „*“, 2 бр. черни найлонови чувала, съдържащи по 1 бр. найлонов плик, 1 бр. шише /празно/ с пулвелизатор с надпис „Р. “, 1 бр. черна найлонова торбичка с празни гилзи от патрони 3 бр. черни и 7 бр. зелени на цвят, на съхранение при домакина на 6-то РУ гр. П., ДА СЕ УНИЩОЖАТ като вещи без стойност.

- 1 бр. дрегер *, да остане приложен по делото.

- 9 бр. банкноти с номинал 20 лв., 1 бр. банкнота с номинал 50 лв. и 2 бр. банкноти с номинал 100 лв., предадени на съхранение домакина на ОД на МВР гр. П.; 2 бр. халки с 2 бр. секретни ключа и 1 бр. чип в жълт цвят, както и 1 бр. метална халка с 4 бр. малки ключове и мобилен телефон „С.“ модел „*“, находящи се на съхранение при домакина на 6-то РУ П., да се върнат на подсъдимия Г. А..

- приложените към делото екземпляри от изготвените ВДС, в резултат на използваните СРС, да останат на съхранение в РКИ до изтичане сроковете на класификация по ЗЗКИ.

На основание чл.189, ал.3 НПК подс. Г. Н. А. е осъден да заплати направените по делото разноси, съответно по сметка на ОД на МВР гр. П. от досъдебното производство в размер на 429.08 лв. и в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд – Пловдив от съдебното производство сумата от 220 лева.

Недоволна от така постановената присъда е останала Окръжна прокуратура - Пловдив, която в подадения протест и допълнението към него излага доводи за незаконосъобразност и несправедливост на постановената присъда. Прокурорът счита, че присъдата следва да се отмени изцяло в

оправдателната ѝ част, като подс. А. бъде признат за виновен по всяко едно от повдигнатите му обвинения, като му се наложи за тях наказание ориентирано към максимума, съобразно множеството отегчаващи отговорността му обстоятелства. Едновременно с това моли да се измени присъдата и в частта, с която е бил признат за виновен, като се увеличи размера на наложените му наказания „лишаване от свобода“, кумулативно наложеното му наказание „глоба“, както и да се наложи наказание „лишаване от правоуправление“. Предлага на основание чл.23, ал.1 от НК да се определи на подсъдимия едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода, към което на основание чл.23, ал.3 от НК да се присъедини наказанието глоба и на основание чл.24 от НК да се увеличи определеното общо и най-тежко наказание с една втора.

В подадената въззивна жалба и допълнението към нея от адв. Р. Д. от АК – П., като защитник на подсъдимия А., се изтъкват доводи за незаконосъобразност, неправилност и несправедливост на постановената присъда в наказателно-осъдителната ѝ част. Поставя се акцент върху несъобразяването от страна на съда с липсата на достатъчно доказателства за престъплението по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.„б“ от НК, като се иска отмяна на присъдата само в тази ѝ част и постановяването на нова оправдателна такава. Алтернативно се иска изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.

Прокурорът от Апелативна прокуратура – Пловдив заявява, че не поддържа подадения протест, защото по трите обвинения, за които подсъдимият е бил оправдан. Съдът е изложил убедителни мотиви към присъдата, които напълно споделя. По отношение на престъпленията по чл.270 от НК за противозаконно пречене на полицейските органи да изпълняват задълженията си и по чл.354а от НК за държането на наркотични вещества в някакъв гараж, показанията на разпитаните четирима полицейски служители са достатъчно обективни и не могат да бъдат оборени от други доказателства по делото. Не поддържа протеста и спрямо искането за увеличаване на наложените наказания, защото определеното общо най-тежко наказание от 3 години лишаване от свобода е справедливо и отговаря на конкретните деяния, за които подсъдимият е признат за виновен, при съобразяване и с данните за неговата личност. А оправдаването на подсъдимия по близо половината от повдигнатите му обвинения, намира за достатъчно, за да не се приложи чл.24 от НК.

Счита подадената въззивна жалба за неоснователна, тъй като обвинението за престъпление по чл.354а, ал.2, т.4 от НК е доказано по несъмнен начин, въз основа на показанията на полицейските служители – свидетелите А. и К.. Предлага да не се уважава жалбата и по отношение искането за намаляване на наложеното най-тежко наказание лишаване от свобода. В този смисъл предлага да се потвърди изцяло постановената присъда.

Подсъдимият А. лично и чрез своя защитник поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. Заявява, че с оглед на становището на прокурора, няма да пледира по отношение на неговата неоснователност за оправдателната част от присъдата. Намира, че липсват достатъчно доказателства за престъплението по чл.354а от НК, тъй като показанията на разпитаните полицейски служители, които са видели как подсъдимият изхвърля пакетчето с наркотично вещество от колата си, са неубедителни и противоречиви. Алтернативно, ако се прецени, че е осъществено това деяние, да се намали наложеното му наказание, предвид на тежкото му семейно положение и добрите характеристични данни. Намира също така, че правилно от съда не е приложена разпоредбата на чл.24 от НК.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в протеста и жалбата, намира и приема за установено следното:

ПРОТЕСТЪТ И ЖАЛБАТА СА НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Срещу подсъдимия Г. Н. А. от Окръжна прокуратура – Пловдив е внесен обвинителен акт за извършени престъпления:

- по чл.270, ал.2, вр. с ал.1 от НК за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П., противозаконно е пречил на орган на властта - полицейските служители при сектор „Криминална полиция“, група 03 „Наркотици“ при 06 РУ на МВР гр. П., а именно - старши инспектор М.К.А., началник на групата, инспектор С.Х.А., разузнавач в същата група, младши експерт Т.Г.Н. и М.Г.К., младши разузнавачи в същата група, да изпълнят задълженията си, свързани с контрол върху трафик на наркотични вещества, по аналози или прекурсори, по отношение на Г. Н. А. от гр. П. в качеството му на водач на МПС - лек автомобил марка „М.“ модел „Ц.“ с рег. № ***, да извършат проверка за

установяване на самоличността му съгласно чл.70, ал.1 т.1 и чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР, като не спрял на подаден светлинен сигнал за спиране, както и отправените му с конклюдентни действия разпореждания да спре на място;

- по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1 б „б” от НК за това, че в периода 01 - 08.12.2019 г. в гр. П., при условията на опасен рецидив - извършил е престъплението след като е бил осъждан 2 или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, без надлежно разрешително е разпространил на лицето М.Ф.К. от гр. П. високорисково наркотично вещество - Хероин с нето тегло 19,38 грама и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 14,2 тегловни процента, на стойност от 969 лв., съгласно постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството;

- по чл.354а, ал.2, т.4 вр. ал.1, вр. чл.29 ал.1 б „б” от НК за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П., при условията на опасен рецидив - извършил е престъплението след като е бил осъждан 2 или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества на обща стойност 7751.70 лв., както следва:

I. Хероин с нето тегло 8,29 г и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 39 тегловни процента, на стойност от 746.10 лв., съгласно ПМС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството;

II. Психоактивно вещество, спадащо към групата на синтетичните канабиноиди, а именно 4P-MOMB-B17ГШАСА, представляващо аналог на високорисково наркотично веществото Метил 2- {[1 -(5-флуоропентил)-1 Н-индазол-3-ил] формаамидо}-3,3-диметилбутаноат, познато под синонима 5P-MOMB-P1КАСА със съдържание на активен компонент Метил 2-[1-(4-флуоробутил)-1Н-индазол-3,3-карбоксамидо]- 3,3-диметилбутаноат с нето тегло 1167,60 г на стойност 7005.60 лв. съгласно съдебна стоково-оценъчна експертиза;

- по чл.339 ал.1 от НК за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П. е държал

боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, а именно - 2 броя стандартни ловни патрони марка „В.”; 7 броя стандартни ловни патрони марка „**” и 1 брой стандартен ловен патрон марка „Т.”, без да е имал за това надлежно разрешение по смисъла на чл.50, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗОБВВПИ и

- по чл.343в, ал.2 от НК за това, че на 11. 12. 2019 г. в гр. П. в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответното свидетелство за управление с НП № ****/11.06.2018 г. на началник сектор „Пътна полиция“ гр. П., влязло в законна сила на 22.10.2019 г., е извършил такова деяние - управлявал лек автомобил марка „М.” модел „Ц.” с рег. № *** без съответното свидетелство за управление на МПС .

За да постанови атакувания съдебен акт Пловдивският окръжен съд правилно е приел за безспорно установено от фактическа страна следното:

Подсъдимият Г. Н. А. е роден на **** г. в гр. П., живущ в същия град, в кв. С., българин, български гражданин, неженен, безработен.

От приложената справка за съдимост е установено, че е осъждан за две предходни деяния по НОХД № 3168/2017 г. и по НОХД № 3727/2018 г. на РС - Пловдив, като и двете са за престъпления по чл.343в, ал.2 от НК. С одобрено споразумение по НОХД № 3168/2017 г. на подс. А. е наложено наказание от четири месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 480 лева, като е отложено изтърпяването на наказанието лишаване от свобода с изпитателен срок от три години по реда на чл. 66 от НК. С последното осъждане му е наложено наказание от четири месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 490 лева, като е постановено на основание чл.68, ал.1 от НК да изтърпи изцяло и отделно и наказанието от четири месеца лишаване от свобода, наложено му по НОХД № 3168/2017 г. Наказанието е изтърпяно на 17.12.2018 г. /л.76-78, том 1 от ДП/. Тези осъждания обуславят две от престъпленията по повдигнатото му обвинение по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1 от НК, като извършени в условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б. „б“ от НК.

Подсъдимият А., живеел в гр. П., район И. и по данни оперативни работници от сектор „Криминална полиция“ при 06 РУ при МВР гр. П., се занимавал с разпространение на високорискови наркотични вещества. В хода

на проверката на получената информация се установило, че лицето с прякор „Г.“ е подс. А., който живее в гр. П. на ул. „С. № *, ет.*, ап.*, като ползва и управлява л.а. „М.“ с рег. № ***, черен на цвят и с десен волан.

През месец декември 2019 г. полицейските служители от група „Накротици“ в 6 РУ-П. получили информация за разпространение на наркотични вещества от лицето М.Ф.К., който бил известен с прякор „И.“, като имали съмнения, че последният закупува наркотични вещества от подс. А.. В тази връзка било получено и разрешение за експлоатация на СРС. На 08.12.2019 г. в гр. П. било извършено претърсване и изземване на павилиона ползван от св. К., като в барака, намираща се зад павилиона на ул. „С. № * в гр. П., било открито кафеникаво прахообразно вещество. Намерените наркотични вещества, приобщени чрез извършеното претърсване и изземване от същото място, станали обект на химическа експертиза с № 2406/10.12.2019 г., която дала заключение, че светлото кафяво прахообразно вещество съдържа психоактивното вещество хероин, с нето тегло 19,38 грама и съдържание на диацетилморфин 19,2 тегловни %. По повод действията на св. М. К. било образувано досъдебно производство, което приключило с одобрено от Окръжен съд гр. П. по НОХД № 2315/2019 г. споразумение, при което той бил признат за виновен и осъден за държане с цел разпространение на инкриминираното наркотично вещество.

На 11.12.2019 г. в 6 РУ-П. се получила информация, че подсъдимият се намира на ул. „Л.“ в гр. П., кв. И. и вероятно има хероин, предназначен за разпространение. За проверка на случая тръгнали свидетелите С. А., Т.Н., М.К. и М. А., всички служители в сектор „Криминална полиция“, група „Накротици“ в 6 РУ – П.. Лицата заемали следните длъжности: св. М. А. бил старши инспектор - началник на групата; св. С. А. бил инспектор – разузнавач; св. Т.Н. и св. М.К. били на длъжност младши експерт - младши разузнавач в същата група. Видно от приложените по делото материали, задълженията им били свързани с контрол върху трафик на наркотични вещества, аналози или прекурсори, като разполагали с правомощия по ЗМВР да установяват самоличността на лица, да задържат лица, за които има данни, че са извършили престъпление.

Към тази дата, подсъдимият Г. А. не притежавал свидетелство за управление на МПС, като към същия момент бил наказан по административен

ред за управление на МПС без съответното свидетелство за управление - с НП № **** от 11.06.2018 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ гр. П., влязло в законна сила на 22.10.2019 г.

Така, на 11.12.2019 г. за проверка на получената информация, полицейските служители тръгнали със служебен автомобил „О.“. Автомобилът се управлявал св. Т.Н., до него на предната седалка стоял св. М. А., а свидетелите С. А. и М.К. били отзад. Полицейският автомобил се движил по ул. „Л.“ в посока от юг на север към ул. „К.“ в гр. П.. Свидетелите имали предварителна информация, че подс. А. управлява л.а. „М.“ с рег. № ***, черен на цвят с десен волан, като на ул. „Л.“ в близост до пресечката с ул. „Д.“ автомобилът, управляван от подсъдимия бил забелязан, че се движи в посока от север на юг, към бул. „Ц.“, като бил в колона от автомобили преди него и в близост до осовата линия. Забелязвайки автомобила на подсъдимия, св. М. А. включил поставената на предното табло на автомобила „О.“ синя лампа. Свидетелите разпознали Г. А. като лицето, което управлява разминаващия се с тях автомобил „М.“ с рег. ***, като освен подадения светлинен сигнал, свидетелят А., стоящ отпред, отправил към подсъдимия знак с ръце и жестове да спре. В момента на разминаване, поради това, че карал изнесен повече в ляво и за да избегне удар с полицейския автомобил, подс. А. направил рязка маневра и завил надясно, при което допуснал пътнотранспортно произшествие, като със задната част на своя автомобил ударил предната лява част на лекия автомобил „О.“. Полицейските служители със служебния автомобил направили обратен завои, обърнали посоката си на движение и потеглили след автомобила на подс. А., който намалил скоростта. В близост до пресечката на ул. „Л.“ с ул. „С.“, А. изхвърлил от десния прозорец на управлявания от него автомобил „М.“ с рег. № *** найлонов плик, след което автомобилът му спрял малко след пресечката. В автомобила „М.“ с рег. № *** нямало други лица, освен подс. А.. След установяването на автомобила, той излязъл и се насочил към ул. „С.“. В този момент полицейските служители, които се движили зад него, излезли от автомобила, с който се предвиждали и задържали подс. А., като му поставили белезници на ръцете. Местопроизшествието било запазено.

На място бил извикан автопатрул от 6 РУ-П. за оказване на съдействие и запазване на произшествието, патрул на пътна полиция, поради настъпилото ПТП, както и разследващ екип за извършване на процесуално-

следствени действия. При извършения оглед на местопроизшествие бил намерен и иззет найлонов плик, съдържащ светлокафяво вещество на прах и бучки /протокол на л.89, том 1 от ДП/.

След това било извършено претърсване и изземване в лекия автомобил, управляван от подс. А., откъдето са иззети мобилен телефон и 2 връзки с ключове, за които подсъдимият заявил, че едната от тях е за ползван от него гараж, а другата за ползван от него апартамент, намиращ се в гр. П. на ул. „П.“ № *, ет.*, ап.* /протокол на л.102, том 1 от ДП/.

Било извършено претърсване и изземване и в апартамента, в който живее подс. Г. А., намиращ на ул. „С. № *, ет.*, ап.*, при който се намерила и иззела сумата от 440 лева в различни банкноти. Зад апартамента на ул. „С. № *, се намирал гаражът, ползван от подсъдимия, за който се намерили ключове в автомобила. В условия на неотложност било извършено претърсване и изземване в този гараж, надлежно одобрено от съдия при ПОС. В хода на следственото действие в гаража се намерили и иззели стандартни ловни патрони, съответно 2 броя марка „**“; 7 бр. марка „В.” и 1 бр. марка „Т.“. Подсъдимият не отрекъл да са негови и заявил, че са забравени от много време, макар да нямал издадено разрешение за тяхното придобиване и държане /л.114, том 1 от ДП/.

Впоследствие било извършено претърсване и изземване и в гараж /незаконна постройка/, намиращ се на ул. „С. № *, като се използвали ключовете, иззети при претърсването на лекия автомобил, управляван от А.. В хода на извършеното следствено действие се намерило и иззело 1 пластмасово шише запечатано със синя капачка с надпис „Д.“, съдържащо суха зелено-кафява тревиста маса; 2 бр. черни найлонови чувала всеки от тях съдържащ по един найлонов плик, всеки съдържащ суха зелено-кафява тревиста маса; 1 брой празно шише с пулвелизатор с надпис „Р.”; 1 брой бяла туба запечатана с червена капачка с надпис „К.“ и найлонов плик съдържащ множество празни найлонови торбички /л.127-128, том 1 от ДП/.

Последно, по реда на чл.83 от ЗМВР, било извършено претърсване в апартамент на ул. „П.“ № *, ет.*, ап.* в гр. П., където не били намерени и иззети вещи /л.136, том 1 от ДП/.

По повод настъпилото ПТП, подс. Г. А. бил изпробван за употреба на алкохол, но пробата отчела 0,00 промила. Подсъдимият бил тестван и за

употреба на наркотични вещества, като пробата била положителна за опиати, но в следствие дал кръв за експертно изследване и извършената експертиза № И871/28.01.2020 г. установила липса на опиати в кръвта на лицето. Наказателното производство било частично прекратено в частта му за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, поради липса на престъпен състав по смисъла на чл.24, ал.1, т.1 от НПК.

Автомобилът управляван и ползван от подс. А. марка „М.“ модел „Ц.“ бил закупен първоначално през 2018 г. в А. от св. К.К., който го управлявал до 10.08.2019 г., след което го продал на Г. А., като сключили писмен договор, без нотариална заверка /л. 28, том 2 от ДП/. От този момент ползвател на автомобила бил подс. А., като поради неизплащане на пълната договорена сума, автомобилът така и не бил прехвърлен и регистриран на името на подсъдимия. За това и след неговото задържане, въпросният автомобил бил върнат на св. К..

По делото е назначена и изготвена съдебно-балистична експертиза, според заключението на която представените за изследване 10 бр. патрони, са стандартни ловни, като 9 бр. са кал. 12х70, а 1 бр. е кал. 12х76. Патроните са снабдени с метални сачми, като 2 бр. с диаметър 0 3,5 мм /марка В./; 7 бр. с диаметър 0 3,5 мм /марка **/ и 1 бр. с диаметър 0 4,25 мм /марка Т./. Според заключението патроните са били технически изправни и годни да възпроизведат изстрел /л.160-161, том 1 от ДП/. Съгласно чл. 7, ал.1 от ЗОБВВПИ, патроните представляват боеприпаси за огнестрелни оръжия. Това заключение се поддържа и в съдебно заседание от вещото лице П. С., като заявява, че при експериментална стрелба всички са били изстреляни.

От заключението на изготвената химическа експретиза се установява, че откритите вещества - сухата, зелена растителна маса съдържа веществото Метил 2-[1-(4- флуоробутил)-1Н-индазол-3,3-карбокса-мидо]-3,3-диметилбутаноат), познато под синонима 4Р-МОМВ-ВЦТГМАСА, което било включено в Приложение № 1 към чл.3 т.1 Списък 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и било поставено под контрол съгласно ЗКНВП. Установено е, че всеки от обектите зелена растителна маса съдържа инкриминираното вещество, като в обект № 1 растителната маса била с нето тегло - 267,4 г, в обект № 2 растителната маса била с нето тегло 516,05 г, а в обект № 3 растителната маса била с нето тегло

384,15 грама. Намереното при огледа на местопроизшествие светло кафяво прахообразно вещество, също било обект на това изследване, като същото е хероин, с нето тегло - 8,29 г и съдържание на активен компонент диацетилморфин - 39 тегловни % ДАМ и било включено в Приложение № 1 към чл.3 т.1 Списък 1 от Наредбата за реда за класифицирана на растенията и веществата като наркотични и било поставено под контрол съгласно ЗКНВП /л.150-152, т. 1 от ДП/. Експертизата е приета със съгласието на страните, без провеждане на разпит на вещото лице, при условията на чл.282, ал.3 от НПК.

От заключението на изготвената стоково-оценъчна експертиза, приета на съдебното следствие, е видно, че високорисковото наркотично вещество е синтетичен канабиноид, съдържащо 4Р-МБМВ- В1ГГШАСА, представляващо аналог на високорисково наркотично веществото Метил 2-{[1-(5-флуоропентил)-1Н-индазол-3-ил] формаамидо}- 3,3-диметилбутаноат, познато под синонима 5Е-МПМВ-РПч[АСА със съдържание на активен компонент Метил 2-[1-(4-флуоробутил)-1Н- индазол-3,3-карбоксамидо]-3,3-диметилбутаноат с нето тегло 1167,60 г, е на стойност 7005.60 лв. /л. 182, т.1 от ДП/.

Видно е от заключението на химикотоксикологичната експертиза, че от извършените изследвания на предоставени проби кръв и урина от Г. Н. А., не се установява наличие на наркотични вещества /л.170-171, том 1 от ДП/. И това заключение е прието без възражения от страните при условията на чл.282, ал.3 от НПК.

Гореописаната фактическа обстановка, съдът обосновано е преценил, че се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства, съответно изцяло от показания на свидетелите Т.Т., Т.Д., Д. И., Т.Н., С. А., М.К., М. А., К.К., М. Ф. К., М. Г. К., К.К., А. И., И.П., Н.Д., П.Т., както отчасти и от показанията на св. А. И. /вкл. и приобщените по чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.1 от НПК/, частично от обясненията на подсъдимия Г. А., дадени на съдебното следствие. Затова спомагат и приетите писмени доказателства - протоколи за претърсване и изземване, протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за оглед на ВД и изготвените към тях фотоалбуми /в том 1 от ДП/, справки от КАТ за нарушители и за регистрация на МПС /л.61-64 и л.67, том 1 от ДП/, наказателно постановление от 11.06.2018 г. /л.65, т.1 от ДП/, справка съдимост /л.76, том 1 от ДП/,

характеристична справка /л.82, том 1 от ДП/, договор за продажба на МПС от 10.08.2019 г. и талон за регистрация /л.28 и л.33, том 2 от ДП/, копия от длъжностни характеристики /л.66-72, том 2 от ДП/, удостоверения за раждане на деца и декларации /л.221-224 от НОХД № 1516/2020 г./, справка от ОП „Ч.“ гр. П. /л.237 от НОХД № 1516/2020 г./, както и от назначените и приети по делото експертизи.

Основателно са кредитирани, изготвените и приети на съдебното следствие заключения на химическата и оценъчна експертизи, установяващи вида, количеството и стойността на намерените наркотични вещества, както и балистичната експертиза. Действително същите са обосновани и изготвени от лица с необходимите познания в съответни области, незаинтересовани от делото. Това е относимо и за назначената и приета химикотоксикологична експертиза, установяваща липсата на наркотични вещества в изследваните проби, взети от подс. А..

Окръжният съд с нужната прецизност е разделил показанията на разпитаните по делото свидетели на две основни групи. В първата е поставил полицейските служители, ангажирани с проверка на получената информация за подс. А., които напълно основателно в по-голямата им част е кредитирал като последователни за развитието на случая и поведението на това лице. В тази група попадат показанията в съдебно заседание на свидетелите Т.Н., С. А., М.К. и М. А., които са извършвали проверка по сигнала за дейността на подс. А. и са присъствали на всички действия с негово участие. От техните показания по безспорен начин е установено, че на 11.12.2019 г. са тръгнали за проверка на сигнала за държане на наркотични вещества с цел разпространение, като са пътували по ул. „Л.“ в гр. П. със служебния автомобил „О.“. Четиримата свидетели са забелязали управлението от подс. А. автомобил „М.“, движещ се в колона и са включили синята сигнална лампа, поставена отпред на полицейския автомобил, който не е имал други обозначения. Според тях, М. А. е направил жестове с ръка към подсъдимия да спре автомобила при разминаването им, като този момент е продължил секунди. Единствено св. Н. е заявил, че при разминаването подс. А. е дал газ и е направил рязко отбиване надясно, при което „закачил“ предната лява броня на служебния автомобил. За този факт, останалите трима свидетели А., К. и А., твърдят нещо много по-различно, описвайки по идентичен начин, че е настъпило леко транспортно произшествие и удар между двата автомобила

при разминаването, като по-скоро неправилна и необмислена реакция на подсъдимия, а не като целен резултат, с цел осуетяване на проверка. Още повече, че автомобилът, управляван от подс. А., се е движил в колона от други автомобили преди него.

Впоследствие четиримата свидетели, заявяват в показанията си, че са направили обратен завой със служебния автомобил и са тръгнали след автомобила на подсъдимия, като описват възприетото от тях намаляване на скоростта, изхвърляне от прозореца на прозрачно пликче и последващо движение още няколко метра, след което А. е спрял автомобила си и слязъл от него. По отношение на показанията на св. Н., който е управлявал полицейския автомобил е установена известна непълнота и противоречие с разказаното на досъдебното производство, което е преодоляно по реда на чл.281, ал.4 вр. ал.1, т.1 от НПК /л.21, т.2 от ДП/, защото тогава е заявил как е видял да изхвърля „нещо“ от прозореца. В тази връзка, въпреки възраженията на защитата във въззивната жалба, окръжният съд основателно е кредитирал показанията на този свидетел от досъдебното производство, като депозиран по близо във времето, макар, че предвид естеството и интензитета на работата на свидетеля, да е възможно същият да няма конкретен спомен за някои обстоятелства. В същия смисъл са и показанията на св. А., който е категоричен, че е видял и описал подсъдимия да хвърля през прозореца прозрачно пликче. Той е категоричен, че при извършения впоследствие оглед е било намерено точно това пликче, като мястото е било запазено до идване на разследващите органи. Свидетелят К. уточнява, че пликчето е изхвърлено през десния прозорец на автомобила, тъй като автомобилът е бил с десен волан. А в показанията на св. А. се посочва това, което е възприел разказано от неговите колеги, които лично са възприели действията на подс. А.. В тази част показанията на свидетелите отново правилно са възприети с доверие, тъй като са последователни и непротиворечиви, а и кореспондират с писмените доказателства, като протоколът за извършен оглед, като на посоченото и запазено от полицейските служители място е било намерено въпросното найлоново пликче. Свидетелите Н., А. и К. ясно са възприели действията на подсъдимия, с които се е освободил от държаното в него найлоново пликче, съдържащо героин, като описват по идентичен начин развоя на случая по отношение намаляване на скоростта от страна на подс. А., изхвърляне през десния прозорец на найлоново пликче, потеглянето и спиране на известно

разстояние след мястото - на 4-5 метра.

Показанията на свидетелите Н., А., К. и А. са последователни и по отношение на последвалите действия, след задържането на подсъдимия, свързани с претърсвания и изземвания в различни обекти. За последователността на действията няма разминавания в показанията им, като същите са от значение и за поведението на подсъдимия при извършените процесуално-следствени действия. От показанията на тези свидетели се установява, че подс. А. е съдействал при извършените действия, като е насочвал разследващите органи за различните обекти, където е извършвана проверка. От особено важно значение се явяват показанията им, касаещи претърсването в двата гаража, намиращи се в гр. П., ул. „С. № * и № *. След претърсването на апартамента, находящ се на ул. „С. № *, процесуалните действия са се насочили към гаража на същата улица, който според показанията на св. А., подсъдимият е заявил, че ползва. Видно от приложения по делото протокол на л.114 и изготвения фотоалбум, в този гараж са намерени и иззети 10 бр. патрона. Според показанията на свидетелите К. и А., подсъдимият А. не е отричал връзка с намерените патрони, като казва, че са били там, забравени от много време. В този смисъл са и обясненията на подс. А., дадени в хода на съдебното следствие. По-нататък обаче, полицейските служители се насочват към друг гараж, на ул. „С. *, за който твърдят, че имат оперативна информация. По отношение на това как и от кого е бил отключен този гараж, показанията на свидетелите са доста противоречиви, както и за поведението на подс. А. и заявлението му за намерените вътре вещества. В тази връзка св. Н. е заявил, че Г. е отключил гаража, но е казал, че не го ползвал вече. Свидетелят К. също твърди, че подсъдимият е обяснил, че не знае какво е намереното вътре в гаража, а св. А. заявява, че не знае кой е отключил гаража, не е отрекъл, че го ползва, но е уточнил, че от много време не е ходил там. В показанията си св. М. А. твърди, че подсъдимият е казал, че ползва гаража, макар първоначално да е заявил, че не знае какви са нещата вътре, после казал, че са негови. Съдът е счел, че в тази им част, относно връзката на подс. А. с гаража, намиращ се на ул. „С. № *, показанията на четиримата полицейски служители са противоречиви досежно обстоятелството - какво е заявил на място подсъдимият и дали е отрекъл ползването на въпросния гараж. Поради тези причини, напълно резонно е преценено, че показанията на свидетелите в гореописаните им части, не могат

да се възприемат безкритично и съдът не може да се довери изцяло на тях. Видно от съдържанието на приложения по делото протокол за извършеното претърсване и изземване /л.127-128, т. 1 от ДП/, подсъдимият А. е заявил, че няма връзка с намерените вещи и с гаража, защото това, което е намерено в гаража не е негово и не знае на кой са вещите. В този смисъл са и обясненията му, дадени в хода на съдебното следствие.

Към гореописаната група, основателно са причислени и показанията в съдебно заседание на свидетелите, участвали като поемни лица при извършените процесуално-следствени действия – А. И., И.П., Н.Д. и П.Т.. Първите двама от тях, видно от показанията им и от приложения протокол /л.127-128, т.1 от ДП/, са участвали при извършеното претърсване и изземване в гараж на ул. „С. *”, като си спомнят единствено за намерена някаква течност в туби, но нямат спомен за това, какво е заявил подсъдимият на място по този повод. П. твърди, че не е разбрал на кой е въпросния гараж, като е отрекъл да е подписал и представения протокол. Това обстоятелство е опровергано от заключението на назначената и приета на съдебното следствие графологична експертиза /л.177-179 от НОХД/, в което категорично е посочено, че подписът под № 2 в графата „Поемни лица“ е изпълнен от св. П.. По този начин е установено, че двамата свидетели безспорно са участвали при извършване на процесуално-следственото действие, но в показанията им, предвид липсата на спомен към настоящия момент, липсва конкретика за това, какво точно е било намерено във въпросния гараж и за връзката на подс. А. с него. Съдът основателно е кредитирал показанията на свидетелите И. и П. по отношение на участието им като поемни лица в извършеното действие по разследване на 11.12.2019 г. Това е относимо и за показанията на свидетелите Д. и Т., които имат спомен единствено, че са участвали като поемни лица при извършения оглед на местопроизшествие на ул. „Л.“ в гр. П., като са подписали изготвения протокол. Дватама свидетели твърдят, че нямат конкретни спомени за случая, тъй като са били участници в „много огледи за наркотици“, като показанията им звучат съвсем логично, предвид и на изминалото време.

Другата група полицейски служители, които са участвали в извършване на отделни действия на 11.12.2019 г. и дават показания пред съда, включва свидетелите Т.Т., Т.Д. и Д. И.. Първите двама, като служители на

сектор „Пътна полиция“ установават, че са били изпратени на произшествие на ул. „Л.“, станало между леки автомобили „М.“ и „О.“. Това обстоятелство е безспорно, както от показанията на разпитаните свидетели, така и от обясненията на подс. А., а също и от изготвения приложен по делото протокол за ПТП на 11.12.2019 г. /л.13, том 2 от ДП/. Съдът правилно е кредитирал показанията на свидетелите Т. и Д., вкл. и приобщените такива от досъдебното производство, предвид заявената от тях липса на спомен за някои обстоятелства, което е логично предвид естеството на техните служебни задължения и изминалия период от време.

Няма пречка за възприемането на показанията на св. Д. И., който описва извършената в районното управление на подс. А. проба за наркотици с драг-тест, както и оспорването на резултата с поискана кръвна проба. Резултатите от последната са били предмет на експертно заключение, описано и коментирано по-горе. За разлика от него св. Х.В., като служител в 6 РУ-П. заявява, че не е бил ангажиран със случая, поради което и неговите показания се явяват неотносими с делото.

Втората група от свидетели, чиито показания на съдебното следствие правилно са кредитирани, включва К.К., К.К., М.Ф.К., М. Г. К. и С. П.. Повечето от тези свидетели познават подсъдимия А. /с изкл. на М. Г. К./ и са описали взаимоотношенията си с него.

В показанията си св. К. твърди, че е „продал“ на подс. А. автомобила си, марка „М.“ с десен волан, като подробно е обяснил какви са били уговорките им за плащане, както и че въпросния автомобил не е бил прехвърлен и регистриран на името на подсъдимия, поради неизплащане на цялата сума. В подкрепа на неговите показания е и представения по делото договор от 10.08.2019 г. По този начин от показанията на св. К. се установява, че подс. А. е ползвал към инкриминираната дата автомобила „М.“.

За взаимоотношенията между подс. А. и св. М.Ф.К. и конкретно, дали са били във връзка с продажба на наркотични вещества, освен тях са разпитани и посочените от обвинението свидетели К.К. и М. Г. К.. Първите двама свидетели твърдят, че познават подсъдимия от махалата, където живеят с прякора „Г.“, но отричат той да е продавал наркотици на М. К., с прякор „И.“ за разпространение. От приложените писмени доказателства /том 3 от ДП/ е установено, че св. М.Ф.К. е бил осъждан по друго дело – НОХД № 2315/2019

г. на ПОС за държане с цел разпространение на 19,38 грама хероин, извършено на 08.12.2019 г. Обаче, нито св. К. - жена на М. К., нито последният, разпитан като свидетел по настоящото дело, твърдят този хероин да е бил закупен от подс. А.. Напротив, св. К. сочи друго лице, от което е закупил намерения в дома му на 08.12.2019 г. хероин. Свидетелят К. не отрича също, че познава подс. А. и има негов телефон, но е категоричен, че не е купувал наркотика от него. Другият свидетел - М. Г. К. /внук на М. Ф. К./ заявява, че не познава подс. А. и по времето, когато дядо му е бил задържан, не е бил в дома си. Така, напълно обосновано е прието, че от показанията на тези трима свидетели не може да се направи извод за каквато и да е връзка на подс. А. с наркотичното вещество, намерено в дома на св. М.Ф.К., с прякор „И.“ при по-ранна акция на полицията на 08.12.2019 г. Показанията на тези свидетели не противоречат и на разказаното от св. М. А., който единствен дава сведения за този случай. Последният посочва в показанията си, че при извършено претърсване на павилион и барака на св. К., последният е задържан с жена си. И тъй като на същия ден е имало комуникация между К. и подс. А., М. А. твърди, че най-вероятно е било закупено от Г. А., макар и подсъдимият да не е бил видян от свидетеля на 08.12.2019 г. в дома на К., нито пък между двамата да е имало установена физическа комуникация. За това и напълно обосновано, противно на изложените доводи в протеста, съдът е възприел като кореспондиращи помежду си показанията на свидетелите К. и М. Ф. К., установяващи липсата на връзка на подс. А. с намереното на 08.12.2019 г. количество хероин. Същевременно, съдът с основание не е възприел с доверие показанията на св. М. А. за посоченото обстоятелство, защото не си кореспондират с останалите доказателства и се базират на съмнения и предположения. Същите не намират подкрепа и в данните, събрани посредством СРС. Последните са експлоатирани в периода 31.10. - 08.12.2019 г., като в тях е отразено, че са проведени общо 14 разговора с различни лица, без да става ясно с кого точно и дали са водени подобни с лицето М. К. в инкриминирания според обвинението период 01.12. - 08.12.2019 г. Единствено на дата 08.12.2019 г. са отразени три проведени комуникации по телефон между подсъдимия и три различни лица, съответстващи на различни номера. Затова и напълно логично, според съда и от събраните данни, посредством използването на СРС, не може да се установи връзка на подсъдимия с М. К. на инкриминираната дата 08.12.2019

г., нито пък дали намереното в дома му наркотично вещество – хероин, действително е било доставено от Г. А..

За познанството с подсъдимия и неговата дейност, на съдебното следствие е разпитана и св. А. И., която е отрекла въобще да го познава, както и да знае за негова дейност във връзка с разпространение на хероин. Поради констатираните противоречия, дадените от св. И. показания в хода на досъдебното производство /л.45, т.2 от ДП/ са приобщени по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1 т.1 от НПК. В тях, за разлика от заявеното пред съда, св. И. е заявила, че няколко пъти е купувала от подсъдимия с прякор „Г.“ хероин, който впоследствие е продавала „за да изкара някой лев“. Твърди, че е купувала от подсъдимия около 4 пъти, но поради това, че хероина е бил с лошо качество, е спряла да го взима от него. Сочи и местата, където това е станало, но категорично заявява, че не е купувала марихуана или „Ч.“. Въпреки заявеното от свидетелката на съдебното следствие, че е разказала това пред разследващия орган от страх, съдът правилно е приел че следва да бъдат възприети показанията на св. И. на досъдебното производство, надлежно приобщени по съответния ред. Тя е била предупредена за правата си и е депозирала показания, които е подписала без възражения. Тогава същата е заявила конкретни факти, поради което няма основание да се счита, че е била принудена да даде показания. Затова и следва да бъдат кредитирани, защото в тях се дават сведения за обстоятелства, касаещи разпространение от подс. А. на хероин, макар да не посочен точен период, в който това да е ставало между подсъдимия и св. И., но съдържат сведения за подобна дейност. Свидетелката е категорична, че друг вид наркотично вещество, освен хероин, не е купувала от подсъдимия, от който вид впрочем е и изхвърленото от него вещество от автомобила на инкриминираната дата 11.12.2019 г.

Основателно са възприети с доверие показанията на св. С. П., която дава характеристични сведения за подс. Г. А.. В тях заявява, че знае за негова трудова ангажираност в строителството и го познава отдавна, тъй като са съседи. Разказва, че подс. А. има две дъщери, за които се грижи сам, тъй като от година и половина майката на децата не живее с тях. В този смисъл твърди, че децата посещават училище и са водени от баща им, като често ги засича. В подкрепа на твърденията на св. П. са и представените пред настоящата инстанция удостоверения за раждане и декларации от учителите на децата Г.

и Н. /л.221-224 от НОХД/. За това съдът обосновано е кредитирал показанията на св. П. за изложените от нея обстоятелства.

На следващо място, с нужната прецизност от съда в мотивите към присъдата са били обсъдени и обясненията на подс. Г. А. на съдебното следствие. В тях подс. А. признава, че е управлявал на инкриминираната дата лекия автомобил „М.“, без да притежава свидетелство за това, както и че е държал без разрешение намерените в гараж боеприпаси - ловни патрони, като за тези обстоятелства се съдържат сведения, освен в гласни доказателствени средства, така и в писмените документи. Но по отношение държането на наркотични вещества с цел разпространение на различни места в гр. П. и разпространението на такива на св. М. К., отрича да има връзка.

Не е съгласен и с обвинението, касаещо препятстване от негова страна на полицейска проверка, като заявява, че не той, а полицейските служители са блъснали неговият автомобил, а в последствие са го свалили от него. За обстоятелствата, свързани с поведението и действията на полицейските служители преди задържането, обясненията на подс.А. основателно не са възприети от съда с доверие, тъй като противоречат на показанията на четиримата свидетели, пътували в служебния автомобил - Т.Н., М.К., С. А. и М. А.. От техните показания става ясно, че те са се движили в тяхната лента за движение и не полицейският автомобил, а подсъдимият е навлезнал в насрещната лента, поради това, че е автомобилът му е бил с десен волан. Също така са категорични, че именно поради това, при разминаването е станал сблъсък между двата автомобила, но не са навлизали в лентата за движение, където подсъдимият е управлявал автомобила, още повече, че преди него е имало други движещи се автомобили. За това в тази част, обясненията на подс. А. логично са възприети по-скоро като израз на защитна позиция, която обаче не съответства на събраните доказателства. Изцяло противоречащо на тези показания е и твърдението, че е бил свален от автомобила си, тъй като разпитаните полицейски служители категорично посочват, че подсъдимият след спирането на автомобила е слезнал, направил е няколко крачки и е бил задържан. Твърденията му, че няма нищо общо с намереното на улицата пакетче с хероин, също очевидно се явяват защитни, тъй като в обсъдените по-горе свидетелски показания последователно са описани действията на подсъдимия, с които е изхвърлил намереното на земята

пакетче, както и начина, по който това е сторено. Безспорно към този момент в автомобила е бил само подс. А., както и че местопроизшествието е било запазено до извършване на огледа. За последователността на предприетите действия по разследване и намерените вещи, при тяхното извършване, няма противоречия между обясненията на подсъдимия и обсъдените по-горе свидетелски показания.

Налице са обаче известни противоречия с обясненията на подс. А. относно начина на извършване на претърсването в гараж на ул. „С. № * и ползването на въпросния гараж, в който смисъл са обсъдени подробно и съобразени с останалите по делото доказателства.

Подсъдимият А. в обясненията си посочва, че не ползва от доста време гаража на ул. „С. № *, а го е предоставил на св. М. М., заедно с ключ за гаража, като на връзка ключове е останал още един ключ, намерен в автомобила му. Твърди още, че сам е казал на полицаите, че ключ от намерената връзка е за гараж, който той не ползва и сам им е отворил въпросния гараж. Св. М. А. в показанията си казва нещо по-различно, а именно, че подсъдимият е заявил, че използва гаража и не е отрекъл, че нещата вътре са негови. В обсъдените показания на полицейските служители Т.Н. и С. А. обаче се съдържат твърдения, за направено на място изявление от подсъдимия Г. А., че той не ползва гаража от много време. В този смисъл обясненията на подсъдимия по отношение ползването на гаража на ул. „С. № * не са изолирани, а и кореспондират на заявеното на място от него и отразено в протокола за извършеното процесуално действие.

За да достигне до това заключение, окръжният съд в мотивите към присъдата си се е позовал на показанията на св. М. М., който е бил разпитан на съдебното следствие. В тях свидетелят посочва изрично, че е ползвал гаража на ул. „С. № * от преди 3 години, като там е съхранявал вещи, намерени от него при различни акции по почистване в квартала. Идеята му е била, впоследствие да продава намерените вещи, от продажбата на които изкарва допълнителни доходи.

Според показанията на св. М., той безпроблемно е ползвал гаража и не е виждал подс. А. през това време, като при една от акциите по почистване по време на избори, под терасите на блока наблизо, намира черен чувал и малка туба, като мисли, че съдържат „тютюн“, взема ги и ги прибира в гаража.

Намерението му е било да продаде нещата, мислейки, че е тютюн. Посочените вещи, св. М. е разпознал при предявяване на фотоалбума /л.131-134, т.1 от ДП/, като показаните гumi на снимка № 2 твърди, че са оставени от него. В тази връзка окръжният съд е изискал информация, от която е установено по безспорен начин, че св. М. от 30.07.2019 г. до настоящия момент работи, като сметосъбирач в ОП „Ч.“/справка на л.237 от НОХД/. От последната е било установено, че работата му се изразява в това да обработва кофи за смет и да почиства около тях, като в задълженията му влиза и почистването на битови отпадъци в кв. „С.“. По този начин показанията на св. М. за начина на организация на работата му и мястото на работа, напълно кореспондират с установеното в справката. От друга страна, показанията му, че е взел под наем гаража на ул. „С. № * в период от време, включващ и инкриминирания, съответстват на заявеното от подс. А., че същият е ползван от св. М.. Поради това и показанията на този свидетел, макар и да е приятел на подсъдимия, не могат да не се възприемат, доколкото св. М. под страх от наказателна отговорност все пак твърди, че е ползвал гаража и е оставил вътре вещите, намерени при извършеното на 11.12.2019 г. претърсване. Още повече и с оглед на заявлението на св. М., че след като е разбрал за акцията на полицията и задържането на Г. А., престава да ползва гаража и да се интересува за случая, докато самият подсъдим в един по-късен момент е поискал от него обяснения за намерените там вещи. В действителност показанията на св. М. не се опровергават и от другите гласни доказателствени средства, доколкото част от разпитаните полицейски служители, също заявяват, че пред тях подс. А. е отрекъл да ползва точно този гараж.

Въз основа на гореизложеното, настоящият състав на Пловдивския апелативен съд, намира че окръжният съд в мотивите към протестираната и обжалвана присъда, напълно обосновано е обсъдил абсолютно всички относими гласни и писмени доказателства, нужни за изясняването на фактическата обстановка, въз основа на която е достигнал и до правните си изводи във връзка с повдигнатите срещу подсъдимия Г. А. обвинения.

Няма пречка Т.Н., С. А., М.К., М. А., Т.Т., Т.Д. и Д. И., макар и в качеството си на полицейски служители, тъй като не са извършвали действия по разследване по смисъла на чл.118, ал.2 от НПК да бъдат свидетели в настоящото производство. Това е относимо и за поемните лица при извършените с тяхно участие процесуално-следствени действия – А. И., И.П.,

Н.Д. и П.Т., макар и техните показания да не спомагат съществено за доизясняването на фактологията по случая.

Другата част от разпитаните свидетели, въпреки че в по-голямата им част да са били близки и познати в някаква степен с подс. А., също са дали показания, които няма пречка да бъдат кредитирани така, както е и сторил окръжният съд, защото кореспондират или са останали неопровергани от останалите доказателства – К.К., К.К., М.Ф.К., М. Г. К., С. П., А. И. и М. И..

От правна страна.

На първо място, при така установената фактическа обстановка окръжният съд законосъобразно е преценил, че подс. Г. Н. А. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на следните престъпления:

- *чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. "б" от НК* за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П., при условията на опасен рецидив, след като е бил осъждан 2 пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, без надлежно разрешително е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество - хероин с нето тегло 8,29 г и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 39 тегловни процента, на стойност от 746.10 лв., съгласно ПМС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

По делото е установено от обективна страна, че подс. Г. А. на инкриминираната дата 11.12.2019 г. в гр. П. е осъществил държане на високо рисково наркотично вещество - хероин, включено в Списък I от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, като растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве. Той е упражнявал фактическа власт върху намиращото се в него и поставено в найлонов плик количество хероин, което е изхвърлил от автомобила си, а впоследствие е намерено при извършения оглед на ул. „Л.“ в гр. П.. Подсъдимият не е имал нужното разрешение за инкриминираните действия, поради което е прието, че същите са извършени незаконно, в нарушение на установения в ЗКНВП ред и без надлежно разрешение.

Правилно е преценено, че по делото са налице достатъчно доказателства

за осъществяване от страна на подс. А. на инкриминираните действия на 11.12.2019 г. От показанията на свидетелите Н., К. и А. е видно, че след като са последвали автомобила на подсъдимия, са възприели изхвърлянето през десния му прозорец на найлоново пликче, открито впоследствие на тротоара на ул. „Л.“ при извършения оглед на местопроизшествието. Свидетелят А. е описал и къде точно е изхвърлено пликчето, като впоследствие е запазил местопроизшествието, докато колегите му са задържали подсъдимия. На следващо място, безспорно намереното количество хероин е държано с цел разпространение, предвид на установената негова еднородна дейтелност спрямо св. А. И., която се е снабдявала няколко пъти със същото по вид наркотично вещество от подс. А..

В тази връзка, напълно резонно не са били споделени, изложените идентични доводи от защитата за липса на достатъчно доказателства за съпричастността на подсъдимия към намереното при огледа на местопроизшествие на ул. „Л.“ в гр. П. количество наркотично вещество. Подсъдимият е бил сам в автомобила, в момента, когато е изхвърлил пликчето с хероин, което е било възприето и описано в показанията на горепосочените свидетели. Действително тогава в близост до местопроизшествието е имало търговски обект, но е нямало в близост много хора, с което да се разколебава връзката на подсъдимия А. с наркотичното вещество. Вида, количеството и съдържанието на активен компонент на наркотичното вещество, са установени от изготвената по делото физико-химична експертиза.

Съобразена е предходната престъпна дейтелност на подсъдимия /справка за съдимост на л. 76 от ДП/ по отношение на осъждането му за две престъпления по чл.343в, ал.2 от НК по НОХД № 3168/2017 г. и по НОХД № 3727/2018 г., за които е осъждан на по четири месеца лишаване от свобода, които не са отложени по чл. 66 от НК, като съдът законосъобразно е счел наличието на квалифициращия признак по чл.354а, ал.2, т.4 от НК, защото деянието се явява извършено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал.1, б. „б“ от НК.

От субективна страна подс. Г. А. е действал при форма на вината пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и е предвиждал общественотоопасните му последици. Той е бил наясно, че е

държал неразрешено от закона наркотично вещество, като се е опитал да се освободи от него, изхвърляйки го от автомобила, след което се е отдалечил.

На следващо място, противно на доводите в протеста на прокуратурата, първостепенният съд е достигнал до обоснования извод, че събраните по делото доказателства не са достатъчни, за да се направи категоричен и несъмнен извод, че подс. Г. А. е държал с цел разпространение другото високорисково наркотично вещество, спадащо към групата на синтетичните канабиноиди, намерено при извършено претърсване в гараж в гр. П., на ул. „С. № *. В тази връзка по делото е установено единствено, че на инкриминираната дата 11.12.2019 г., в този гараж е държано описаното в протокола количество наркотично вещество, както и че ключ от въпросния гараж се е намирал на връзка, иззета при претърсване в автомобила „М.“, управляван от подс. А.. Но само въз основа на този факт, при наличните множество противоречиви доказателства, съдът напълно основателно е счел, че не може да приеме за доказано обвинението за това, намереното в гаража на ул. „С. наркотично вещество да е държано именно от подс. А.. По този повод съдът е обърнал за пореден път внимание на обстоятелството, че част от разпитаните като свидетели полицейски служители - Н., А. и К., които са присъствали при задържането на подсъдимия и извършените процесуално-следствени действия твърдят, че Г. А. е заявил на място, че не ползва гаража на ул. „С. *. В този смисъл е и отразеното изявление на подсъдимия в протокола за извършеното претърсване и изземване /л.128, том 1 от ДП/. Вярно е, че това негово обяснение не попада в категорията на гласните доказателствени средства по НПК, но същевременно, когато е подкрепено и с други доказателства, какъвто е настоящия случай, не може да бъде игнорирано. Единствено в показанията на св. А. се сочи, че подсъдимият е казал, че гаража се ползва от него, което твърдение очевидно остава изолирано и неподкрепено от други доказателства. В противовес на заявеното от св. А., са и показанията на св. М., който заявява, че в един продължителен период от време, който съвпада с инкриминирания, е имал безпрепятствен достъп и е ползвал гаража, в който съхранявал вътре намерени вещи, които впоследствие продавал, като е категоричен, че намерената туба и найлонови чували са намерени и оставени от него, мислейки, че съдържат тютюн за пушене, както и че намиращите се вътре в гаража гуми, показани на сн. 2 от фотоалбума, са също оставени от него. Последният посочва още, че през

времето, когато е ползвал гаража, не е виждал там подсъдимия и не е намирал предмети оставени от него. По този начин, напълно резонно съдът е достигнал до извода, че връзката на подсъдимия А. с намереното в гаража наркотично вещество, е сериозно разколебана, предвид наличните доказателства за предоставен достъп и ползване на това помещение от друго лице - св. М.. Не на последно място от важно значение се явяват и резултатите от приложената по делото експертна справка /л.180, том 1 от ДП/, от която е видно, че при извършената дактилоскопна обработка на всички намерени при претърсването и иззети като веществени доказателства вещи и предмети, няма наличие на дактилоскопни следи. По този начин е установено, че няма намерени дактилоскопни следи, които да свързват подс. А. с наркотичното вещество. При тези доказателства, доводите на обвинението, поддържани и в протеста пред въззивната инстанция - за държане от страна на подс. А. на наркотичното вещество, намерено в гаража на ул. „С. * , са неубедителни и не почиват на безспорни и категорични доказателства, а на съмнения. Единствената връзка на подс. А. с въпросния гараж остава намерения в автомобила му ключ, закачен на връзка с други ключове за различни обекти, но останалите доказателства сериозно компрометират обвинителната теза, която почива на предположения. Безспорно, полицейските служители са имали предварителна информация, че подсъдимият на инкриминираната дата държи наркотично вещество – хероин, с цел разпространение, какъвто е видът на изхвърленото от него на ул. „Л.“ вещество, намерено и иззето впоследствие. От показанията на св. И.а, също е установено, че е купувала /макар да не уточнява в кой период/ единствено хероин от подс. А., като е категорична, че друг вид наркотик никога не е купувала.

В заключение окръжният съд, след като е обсъдил подробно всички събрани по делото доказателства, обосновано е преценил, че не може да се направи категоричен извод, че наркотичното вещество, намерено при претърсване в гараж на ул. „С. № * в гр. П., е оставено и държано там именно от подсъдимия А.. В тази връзка е съобразено, че съдебната практика допуска да се направят изводи за авторство и при наличието само на косвени доказателства, но с изискването, въз основа на тях да може се направи един, единствен и несъмнен извод, какъвто обаче в конкретния случай е невъзможен. Подсъдимият може да бъде признат за виновен само при

несъмнена доказаност на обвинението, но не и по предположение. Действително от доказателствата по делото, остава сериозно съмнение, че мястото, където е намерено наркотичното вещество - в гараж, на ул. „С. *”, е използвано единствено от подсъдимия А., поради наличните данни за достъп и ползване от друго лице. Вероятността подсъдимият да е автор не е достатъчна, за да се изгради вътрешно убеждение, което да изключва всяко съмнение и направения извод да е единствен възможен. Съобразен е и доводът на прокуратурата, че св. М. е разпитан едва в съдебното производство, както и че същият е близък познат на подсъдимия, но показанията му са дадени под страх от наказателна отговорност, като не могат да бъдат игнорирани.

За това и настоящият въззивен състав намира за напълно законосъобразно решението на окръжния съд да признае подсъдимия А. за невинен в това на 11.12.2019 г. в гр. П. да е държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество - психоактивно вещество, спадащо към групата на синтетичните канабиноиди, а именно веществото ****, представляващо аналог на високорисково наркотично веществото Метил 2-{[1-(5-флуоропентил)-1Н-индазол-3-ил]формамидо}-3,3 иметилбутаноат, познато под синонима * със съдържание на активен компонент Метил 2-[1-(4-флуоробутил)-1Н-индазол-3,3-карбоксамидо]- 3,3-диметилбутаноат с нето тегло 1167,60 г на стойност 7005.60 лв. и го е оправдал по повдигнатото му в тази част обвинение.

- по чл.339, ал.1 от НК за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П. е държал боеприпаси за огнестрелни оръжия по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, а именно - 2 броя стандартни ловни патрони марка “В.”; 7 броя стандартни ловни патрони марка “**” и 1 брой стандартен ловен патрон марка “Т.”, без да е имал за това надлежно разрешение по смисъла на чл.50, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗОБВВПИ.

От обективна страна безспорно е установено от събраните по делото доказателства, че намерените при извършеното претърсване в гр. П., в другия гараж на ул. „С. № *”, общо 10 бр. патрони, са били оставени и държани там от подс. А.. Той при разпитите си не отрича връзката си с намерените боеприпаси в ползвания от него гараж, находящ се на същия адрес, където живее, а и пред полицейските служители на място е заявил, че тези патрони

са негови. По този повод, правилно е прието от обвинението, че деянието е извършено на 11.12.2019 г., както и че подсъдимият не притежава нужното разрешение, съгласно чл.50 от ЗОБВВПИ за придобиване и държане на боеприпаси. Намерените 10 бр. патрони са технически изправни и годни да възпроизведат изстрел, както и същите, съгласно чл.7, ал.1 от ЗОБВВПИ, представляват боеприпаси за огнестрелни оръжия, което се установява от заключението на приетата съдебно-балистична експертиза, изследвала въпросните патрони.

От субективна страна и това престъпление е извършено от подсъдимия с пряк умишъл, защото е съзнавал обществената му опасност, тъй като е бил наясно, че не притежава надлежно издадено разрешение за държане на боеприпаси за огнестрелно оръжие, допускал е и е целял настъпването на обществено опасните последици.

- по 343в, ал.2 от НК и за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П., в едногодишен срок от наказването му по административен ред за управление на моторно превозно средство без съответното свидетелство за управление, а именно с НП № ****/11.06.2018 г. на началник сектор „Пътна полиция” гр. П., влязло в законна сила на 22.10.2019 г., е извършил такова деяние - управлявал лек автомобил марка „М.“, модел „Ц.” с рег. № *** без съответното свидетелство за управление на МПС.

Окръжният съд, след обсъждане на събраните по делото гласни доказателства обосновано е приел за безспорно установено от обективна страна, че именно подс. Г. А. е управлявал на инкриминираната дата в гр. П., на ул. „Л.“ МПС - лек автомобил марка „М.“, модел „Ц.” с рег. № *** . От приетите по делото гласни и писмени доказателства е установено, че този автомобил към инкриминирания период е бил придобит и ползван от подс. Г. А.. В тази насока са показанията на св. К. и изготвения между него и подс. А. договор от 10.08.2019 г. Отделно, събраните по делото писмени доказателства установяват, че към инкриминираната дата подс. А. не е притежавал свидетелство за управление на МПС, като за това е бил санкциониран с НП № ****/11.06.2018 г. на Началник сектор „Пътна полиция” гр. П. /л. 65, том 1 от ДП/, издадено по реда на ЗДвП, връчено на подсъдимия на 13.10.2019 г. Поради това правилно е прието от обвинението, че същият е управлявал МПС в едногодишния срок от наказването му по административен ред за

управление без съответно разрешение.

От субективна страна и това престъпление е извършено от подс. Г. А. с пряк умисъл, със съзнавана противоправност на действията и целени и настъпили общественоопасни последици. Правилно е отбелязано, че за това говорят множеството санкции, наложени на подсъдимия за нарушения по ЗДвП, целящи превенция спрямо него, с които същият е бил наясно и въпреки това, съзнавайки неблагоприятните последици от действията си, на инкриминираната дата е управлявал МПС.

На второ място, обоснована е преценката на окръжния съд и по отношение на това, че подс. Г. Н. А. не е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на следните престъпления, за които го е признал за невинен и оправдал, съответно:

- по чл.270, ал.2 вр. ал.1 от НК за това, че на 11.12.2019 г. в гр. П. противозаконно да е пречил на орган на властта - полицейски служители в група 03 „Наркотици“ при сектор „Криминална полиция“ при 06 РУ на ОД на МВР гр. П., а именно - старши инспектор М.К.А., началник на група; инспектор С.Х.А., разузнавач; младши експерт Т.Г.Н., младши разузнавач и М.Г.К., младши разузнавач да изпълнят задълженията си, свързани с контрол върху трафик на наркотични вещества, аналози или прекурсори по отношение на Г. Н. А., в качеството му на водач на МПС - лек автомобил марка „М.“ модел „Ц.“ с рег. № ***[2], да извършат проверка за установяване на самоличността му по чл.70, ал.1, т.1 от ЗМВР и да изпълнят задължението си по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, като не спрял на подаден светлинен сигнал за спиране, както и отправените му с конклюдентни действия разпореждания да спре на място.

По делото безспорно е изяснено, че и четиримата полицейски служители - М. А., С. А., М.К. и Т.Н., в съответното им длъжностно качество в сектор „Криминална полиция“ в 6 РУ - П., на 11.12.2019 г. след получения сигнал, са потеглили със служебен автомобил „О.“ и са изпълнявали служебни задължения, вменени им по ЗМВР, а именно задължения свързани с контрол върху трафика на наркотични вещества, техни аналози и прекурсори. Не се оспорва също, че сигналят, свързан със съмнения за държане на наркотични вещества е бил насочен към лицето Г. Н. А., за когото са имали предварителна информация за местонахождение и начина му на

придвижване. От показанията им като свидетели по време на съдебното следствие, обаче е установено, че малко преди да забележат автомобила, управляван от подс. А., намиращ се в насрещната лента за движение, е бил подаден светлинен сигнал с лампа, поставена на предното табло на служебния автомобил „О.“, а св. М. А. с ръце и жестове показал на подсъдимия да спре. Това, според показанията на свидетелите е траело няколко секунди, като автомобилът на подсъдимия се е движил в колона с други автомобили. Според показанията им, при разминаването автомобилът, управляван от подс. А., поради това, че е с десен волан, е бил изнесен в насрещната лента, поради което е последвал удар между двата автомобила. След това, служебният автомобил рязко е обърнал посоката си на движение и е последвал автомобила, управляван от Г. А.. Дотук обсъдените гласни доказателствени средства, не сочат на умишлени действия от страна на подсъдимия, с цел да препятства изпълнението на задълженията от страна на полицейските служители, а по-скоро до невъзможност от негова страна в конкретната пътна ситуация, поради това, че при изнасянето си е навлезнал леко в насрещната лента, да прибере автомобила с и и да избегне удара с полицейския автомобил. В този смисъл са и показанията на свидетелите К., А. и А., които са възприели настъпилия удар като непредпазливо и непреднамерено действие от страна на подсъдимия като шофьор, а не като резултат от умишлени действия от негова страна да предизвика удар, да се отклони, с което да пречи на изпълнение на служебните задължения на полицаите. В подкрепа на този извод са показанията на полицейските служители за последвалите събития, като разказват, че след като са обърнали посоката си на движение са видели как след 40-50 метра подсъдимият намалява скоростта на автомобила, изхвърля найлоново пликче през прозореца, след няколко метра спира автомобила и излиза от него, като тръгва да ходи, при което е задържан, а след това са извършени всички процесуално-следствени действия /описано най-пълно в показанията на св. А./.

Това е дало основание на съда да достигне до логичния извод, че при така обсъдените доказателства, не е установено да е имало разпореждане от страна на полицейските служители, да е последвало неподчинение от страна на подсъдимия или създаване от негова страна на пречки на органите на властта да изпълнят задълженията си. Не може да се оспори обстоятелството, че подс. А. се освободил от носеното в него наркотично вещество, като го е

изхвърлил, след което е напуснал автомобила си, в опит да се дистанцира от това, но не е бягал или по някакъв друг начин е създал затруднения на полицейските служители да извършат действията си във връзка с контрола на наркотичните вещества. Или опитът на подс. А. да избегне проверката и отдалечаването му от автомобила, на няколко крачки, без да се съпротивлява и без да се укрива, не е затруднило нормалното осъществяване на задълженията на полицейските органи, които след задържането му са предприели и извършили всички необходими процесуално-следствени действия. В тази връзка окръжният съд е съобразил съдебната практика, касаеща идентични случаи, в която е възприето, че изпълнителното деяние „пречи“ предполага не просто бягство от предстояща проверка, а активно поведение от страна на дееца, което може да включва думи, действия, насочени към оказване на съпротива по повод изпълнение задълженията на органа на власт[3]. В конкретния случай, с действията си подсъдимият не е създал пречки за осъществяване на служебните задължения на органите на власт, каквито са полицейските служители. След удара с полицейския автомобил, който не е бил умишлено предизвикан, с цел да се пречи на проверката и след като е последван от полицейския автомобил, подс. А. е намалил и спрял автомобила си, като не е пречатвал с поведението си изпълнението на служебните задължения на служителите на 6-то РУ - П., които няколко минути по-късно са извършили проверка.

Тези съображения на окръжния съд се възприемат изцяло и от настоящата въззивна инстанция, като напълно законосъобразно, поради липсата на съставомерни действия и поведение от страна на подс. Г. А., същият е бил оправдан по така повдигнатото му обвинение по чл. 270, ал.2, вр. ал.1 от НК.

- по чл.354а, ал.2, т.4 вр. ал.1 вр. чл.29, ал.1, б. „б“ от НК за това, в периода 01 - 08. 12. 2019 г. в гр. П., при условията на опасен рецидив - след като е бил осъждан 2 или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл. 66 от НК, без надлежно разрешително да е разпространил на лицето М.Ф.К. от гр. П. високорисково наркотично вещество – хероин, с нето тегло 19,38 грама и със съдържание на активен компонент диацетилморфин (ДАМ) 14,2 тегловни процента, на стойност от 969 лв., съгласно МПС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на

наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

Правилно е преценено, че по отношение на това обвинение не са събрани никакви доказателства от обективния състав на престъплението - за това, подсъдимият А. да е разпространил на М.Ф.К. въпросното количество хероин, с нето тегло 19,38 г и това да е станало в период 01.12. - 08.12.2019 г. В тази връзка много точно е отбелязано, че обвинението се базира единствено на показанията на св. М. А., участвал при задържането на св. К. на 08.12.2019 г., дадени в хода на съдебното следствие, в които изразява съмнение, че „най-вероятно“ намереното тогава наркотично вещество е било закупено от Г. А.. Съдът в мотивите си убедително е посочил съображенията си, поради какви причини не е възприел с доверие показанията на св. А. в тази им част, защото освен, че изразяват само предположение, те не почиват на никакви сигурни доказателства. От една страна, св. А. не е видял и не е установил никаква комуникация, включително и физическа между подс. А. и св. М.Ф.К. на 08.12.2019 г. или в инкриминирания период. На следващо място, приложените по делото СРС не установяват в посочения период подс. А. да е разговарял с М. К.. Отразените в протокола от изготвените ВДС разговори на подс. А., са с телефонни номера, за които е отразено, че съответстват на мъжки гласове, без да става ясно как се свързват с М. К.. И накрая, св. М.Ф.К. и св. К.К. в показанията си пред съда и в досъдебното производство са категорични, че намереното у К. на 08.12.2019г. количество хероин, за което той е бил осъден, не е закупувано или по друг начин да е придобито от подс. А.. В показанията си св. К. ясно заявява, че е имал контакт с подсъдимия, но по различен повод. За това и съдът напълно основателно е счел, че сред тези доказателства, няма нито едно, което да свързва подс. А. с дейността на св. М.Ф.К., за която последният е осъден, а обвинението се гради единствено на предположения и съмнения, което е недопустимо. Поради тези причини, противно на доводите в протеста, съдът напълно законсъобразно е признал подс. Г. А. за невинен и го е оправдал по посоченото по-горе обвинение.

По отношение на наложените на подсъдимия наказания.

За престъпленията, за които подс. А. е признат за виновен са предвидени, както следва: по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.„б“ от НК - кумулативни наказания лишаване от свобода от 5 до 15 години и глоба от 20 000 до 100 000 лева; по чл. 339, ал.1 от НК - лишаване от свобода

от 2 до 8 години и по чл.343в, ал.2 от НК – лишаване от свобода от 1 до 3 години и глоба от 500 до 1200 лв.

Противно на реципрочните доводи в подадения протест на ОП – Пловдив и във въззивната жалба, Пловдивският апелативен съд счита, че за всяко едно от деянията съдът внимателно е подложил на преценка смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Правилно е преценено, че на подсъдимия Г. А. следва да бъдат наложени за така извършените три престъпления наказания при условията на чл. 55 от НК, поради наличието на многобройни смекчаващи обстоятелства, при които и най-леко предвиденото в закона наказание ще се яви несъразмерно тежко.

За престъплението по чл.354а, ал.2, т.4, вр. ал.1, вр. чл.29, ал.1, б.“б“ от НК, обосновано са посочени като смекчаващи обстоятелства - младата възраст, частично признание на вината, депозираните обяснения, които съдействат в известна степен за разкриване на обективната истина, трудовата заетост и семейната му ангажираност, която предполага грижи изцяло от негова страна за две малолетни деца, както и изминалия период от време. По отношение грижите за децата и възлагането им изцяло на подсъдимия, по делото са събрани достатъчно убедителни гласни и писмени доказателства, удостоверяващи също посещение на редовни учебни занятия на двете деца и ангажираност на бащата с този процес. Всички тези обстоятелства са дали закономерно основание да се направи извод за значителен превес на смекчаващите над отегчаващите обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за това престъпление, ще се окаже несъразмерно тежко, с оглед вината на подсъдимия. Като единствено отегчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство съдът с основание е отчел широкото разпространение на този вид деяния, особено в квартала, където подс. А. живее. Действително подсъдимият е осъждан, но предходната му съдимост е била отчетена от законодателя при квалификация на деянието и не може да служи като допълнително основание за определяне на по-тежко наказание, както е било поискано от прокурора пред първата, а и пред втората инстанция в протеста.

Поради тези съображения окръжният съд е определил спрямо подс. Г. А. едно напълно справедливо наказание при условията на чл.55, ал.1, т.1 от

НК, приемайки, че е налице значителен превес и многобройност на смекчаващите обстоятелства, като му е наложил наказание под минимума от 3 години „Лишаване от свобода“. Наред с това му е било наложено и кумулативното наказание „Глоба“, което при отчетените смекчаващи обстоятелства и предвид разпоредбата на чл.55, ал.2 от НК е позволило да се слезе под най-ниския предел с $\frac{1}{2}$ и да се определи в размер на 10 000 лева.

За престъплението по чл.339, ал.1 от НК спрямо подс. А., съдът правилно е отчетел отново значителен превес и многобройност на смекчаващите отговорността му обстоятелства, при наличието на които и най-лекото, предвидено в закона наказание би се явило прекомерно тежко, с оглед вината на подсъдимия. Като такива са взети предвид отново горепосочените обстоятелства - младата възраст на подсъдимия, признанието на вината и оказаното от него съдействие при намирането на държаните боеприпаси, семейното му положение и необходимостта да полага грижи да малолетните си деца. Коректно по този повод е отбелязано от съда, че се касае до държане единствено на боеприпаси -ловни патрони, ограничени по брой – 10, и то в помещение, в което е ограничен достъпът на други лица. За това, съобразявайки предпоставките на чл. 55, ал.1, т.1 от НК съдът е определил на подс. Г. А. справедливо наказание за това престъпление от 6 месеца „Лишаване от свобода“.

За престъплението по чл.343в, ал.2 от НК спрямо подс. А., отново са отчетени, горепосочените смекчаващи отговорността му обстоятелства, което е дало възможност да се определи същото под минимума, предвиден в закона. Основателно е съобразено като отегчаващо обстоятелство, че това престъпление подсъдимият А. е извършил въпреки осъждането му за такова по вид престъпление и санкционирането му по административен ред, видно от приложената по делото справка за нарушител /л.61-64, т.1 от ДП/. Същевременно с това макар и към инкриминираната дата, подс. А. да се е проявил като недисциплиниран водач, защото е бил осъждан два пъти за престъпление по чл.343в от НК, впоследствие е отчетена корекция в това му поведение. Към настоящия момент, считано от 30.11.2020 г. подс. Г. А. е правоспособен водач на МПС и притежава валидно свидетелство за управление, категории „АМ“, „В1“ и „В“, като по силата на чл. 159, ал.2 от ЗДВП, същият е заплатил всички наложени му към момента глоби. За това и отчитайки обществената опасност на извършеното и последващото

отношение на подсъдимия към този вид престъпления - преминаване на обучение и снабдяване с валидно свидетелство за правоуправление, включително и заплащането на всички дължими към държавата глоби, както и другите налични смекчаващи отговорността му обстоятелства, съдът аргументирано е решил да му наложи отново наказание при условията на чл.55, ал.1, т.1 и ал.2 от НК от 11 месеца „Лишаване от свобода“, както и кумулативно предвиденото наказание „Глоба“ в размер на 400 лева.

Съдът законосъобразно не е наложил наказание „Лишаване от права“, както е поискал прокурорът, тъй като подобно в разпоредбата на чл.343г от НК не е предвидено за престъплението по чл.343в, ал.2 от НК. Отделно и поради това, че няма как да се наложи наказание свързано с лишаване от права, които към момента на извършване на деянието, деецът не притежава. Безспорно същият е станал впоследствие правоспособен водач на МПС, но в по-късен момент, а и поради нормата на чл.343г от НК такава възможност се явява неприложима.

Окръжният съд правилно е преценил, че са налице предпоставките на чл.23, ал.1 от НК, тъй като всички престъпления са извършени преди да има, за което и да от тях влязла в сила присъда. Поради тези причини и на подсъдимия Г. А. е наложено едно общо най-тежко наказание измежду така определените му с присъдата, а именно ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода. Основателно, на основание чл.23, ал.3 от НК към така определеното на подсъдимия общо най-тежко наказание е присъединено изцяло и наказанието ГЛОБА в размер на 10 000 лева, наложено му за престъплението по 354а, ал.2, т.4 от НК, което е и с най-висок размер от всички наложени му от този вид наказания.

Не се налага промяна и в приложението на чл. 57, ал.1, т.2, б.„б“ от ЗИНЗС, като така наложеното на подсъдимия Г. А. наказание от три години лишаване от свобода, следва да се изтърпи при първоначален „СТРОГ“ режим, предвид това, че към момента на извършване на деянията, не са изтекли повече от пет години от предходно наложено му наказание лишаване от свобода, видно от приложената по делото справка съдимост /л.76, том 1 от ДП/.

На основание чл.59, ал.1, т.1 и ал.2 от НК е приспаднато от така наложеното на подсъдимия Г. А. наказание лишаване от свобода, времето,

през което същият е бил задържан по реда на ЗМВР и НПК с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 11.12.2019 г. до 07.08.2020 г., като един ден задържане да се зачита за един ден лишаване от свобода.

Съобразените от съда особености на извършените деяния, в контекста на индивидуализиращите отговорността обстоятелства, преценени съобразно тяхната относителна тежест и значение, мотивира и настоящият съдебен състав да счете, че определеното на подс. А. общо най-тежко наказание лишаване от свобода ще допринесе в достатъчна степен за постигане целите на наказанието по чл.36 от НК. В този смисъл правилно не е приложена и разпоредбата на чл.24 от НК, за което на стр. 264 от делото са били изложени убедителни съображения от първостепенния съд и е ненужно да бъдат преповтаряни.

Не се налага промяна и в преценката на окръжния съд спрямо веществените доказателства по делото.

Законосъобразно, на основание чл.354а, ал.6 от НК, е постановено да се отнеме в полза на държавата с цел унищожаване, след влизане на присъдата в сила на предмета на престъплението по чл.354а, ал.2 от НК – 1 бр. прозрачен полиетиленов плик, запечатан със силиконов печат с надпис „РДВР П.*“ и съдържащ 1165,08 г от веществото Метил 2-{[1-(5-флуоропентил)-1Н-индазол-3-ил]формамидо}-3,3-иметилбутаноат, познато под синонима * и 8,13 г хероин, предадени на съхранение в Агенция „М.“, ЦМУ, отдел „МРР-НОП“.

Правилно е постановено, 1 бр. бяла туба, затворена с червена капачка с течност и надпис на етикета „Т.“ със сини букви, 1 бр. полиетиленов плик, съдържащ празни найлонови торбички с надпис „3л/2кг“, 1 бр. пластмасово шише, затворено със синя капачка с надпис „*“, 2 бр. черни найлонови чувала, всеки съдържащ по 1 бр. найлонов плик, 1 бр. шише/празно/ с пулвелизатор с надпис „Р. “, 1 бр. черна найлонова торбичка, съдържаща празни гилзи от патрони 3 бр. черни на цвят патрона и 7 бр. зелени на цвят, находящи се на съхранение при домакина на 6-то РУ гр. П., че следва същите да се унищожат като вещи без стойност след влизане на присъдата в сила.

Иззетите като веществени доказателства 9 бр. банкноти от 20 лв.; 1 бр. банкнота от 50 лв. и 2 бр. банкноти от 100 лв., предадени на съхранение на домакина на ОД на МВР гр. П.; 2 бр. халки със закачени на тях 2 бр. секретни

ключа и 1 бр. чип в жълт цвят, както и 1 бр. метална халка със закачени на нея 4 бр. малки ключове и мобилен телефон „С.“, модел „*“, находящи се на съхранение при домакина на 6-то РУ П., следва да се върнат на подсъдимия Г. А., след влизане на присъдата в сила. И това е така, защото за намерените в жилището на подс. А. пари е било установено, че там живеят и други лица, поради което не може да се приеме, че са негови и са придобити в резултат от престъпна дейност. Поради това и съдът се е разпоредил да бъдат върнати, след влизане на присъдата в сила.

Иззетият и приложен по делото като веществен доказателство - 1 бр. дрегер „*“, следва да остане приложен по делото, след влизане в сила на присъдата, а приложените към делото екземпляри от изготвените ВДС, в резултат на използваните СРС, да останат на съхранение в РКИ до изтичане сроковете на класификация по ЗЗКИ.

Направените по делото разноси правилно са изчислени, като на основание чл.189, ал. 3 НПК са възложени в тежест на подсъдимия.

Пред настоящата инстанция такива не са направени.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда, въззивната съдебна инстанция не установи наличието на съществени и неотстраними процесуални нарушения.

Предвид на гореизложеното, постановената присъда следва да бъде потвърдена като обоснована, законосъобразна и справедлива, а подадените протест и въззивна жалба - оставени без уважение, поради което и на основание чл. 338 от НПК Пловдивският апелативен съд и

---

[1] Забележка. Настоящият състав констатира, че неправилно е изписан номера на автомобила – *** още в обстоятелствената част на обвинителния акт с.6, 9, 11, което е привнесено и в диспозитивната му част на с.14 за престъплението по чл.270, ал.2 от НК, а впоследствие е останал непроменен в присъдата и мотивите на л. 248, л. 250, л.261, с.2. Очевидно се касае за допусната от прокурора техническа грешка при изписването на повдигнатото обвинение, тъй като безспорно е изяснено, че действителният номер на управлявания от подс. А. към този момент автомобил е бил ***. Но същевременно с това, тази явна фактическа грешка не влияе в негативен аспект на подс. А., с оглед ограничаване правото му на защита, защото е оправдан по така повдигнатото му обвинение, което се възприема и в решението на въззивната инстанция.

[2] Вече се обсъди в началото на решението, че действителния номер е ***.

[\[3\]](#) Р № 55/28.03.2017 г. по н.д. № 71/2017 г. и Р № 556 от 15.12.2012 г. по н.д. № 1780/2012 г., двете на 1 н.о. ВКС.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260002/02.02.2022 г. по НОХД № 1516/2020 г., по описа на Пловдивския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване или протест пред ВКС в петнадесетдневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____